غسل کا طریقہ (پشتو)

(حَنَفي)

دغسل طريقه

شَيخِ طَرِيقَت، اَمِيرِ اَهلِسُنّت، بانئِ دعوتِ اِسلامي، حَضرَت علّامه مولانا ابُو بِلال

محمّد اِلياس عَطّار قادِري رَضَوي

دامت بركاتهم العالية

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

د کتاب لوستلو دُعا

ديني کتاب يا اسلامی سبق لوستلو نه مخکښ دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَآءَاللّٰه عَزَّوَجَلَّ څه چه لولئ هغه به مو ياد پاتي کيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَام

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلم او د حِکمت دروازې برسيره [يعني بيرته] کړې او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرګئ والا!

(مستطرف ج 1 ص40 دار الفکر بيروت)

(اول او آخر کښې يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طلب غم
مدینه بقیع
ومغفرت

د رسالي نوم: د اَختر د لمانځه طريقه (حَنَفِي)

اول ځل: ....

تعداد: ....

ناشِر: مکتبةُ المَدينه، عالمي مدني مرکز فيضانِ مدينه، بابُ المَدينه

مَدَني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجّه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښې څه ښکاره خامي وي يا پاڼړې کمې وي يا په بائنډِنګ کښې مخکښې وروسته لګيدلې وي نو مَکْتَبَةُ الْمَدِيْنَه ته رجوع اوکړئ.

د اَختر د لـمانځه طريقه (حَنَفِي)

شيخِ طريقت اَميرِ اَهلِسُنّت، بانئِ دعوتِ اِسلامي **حضرت علاّمه، مَولانا ابُو بِلال محمّد اِلياس عطّار قادِري، رَضَوي** دَامَتۡ بَرَکَاتُہُمُ الۡعَالِیَه دا رِساله ''نماز پڑھنے کا طریقہ'' په اردو ژبه کښې ليکلي ده.

مجلسِ تراجِم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالے په آسانه پښتو ژبه کښې د وَس مناسب د ترجَمه کولو کوشش کړے دے. که چرې په دې ترجمه کښې څه غلطي يا کمے، زياتے اوموميْ نو ستاسو په خدمت کښې عرض دے چه مجلِس تراجِم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش:

مجلسِ تراجِم دعوتِ اِسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المَدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: translation@dawateislami.net

فهرست

د اَختر د لـمانځه طريقه (حَنَفِی)

د دُرود شریف فضِیلت 1

زړه به ئې ژوندے اوسي 1

جَنَّت واجِب شي 2

د اختر لـمانځه له تللو نه مخکښنے سُنَّت.. 2

د اختر لـمانځه له د تلَلو راتلَلو سُنَّتونه.. 3

د اختر د لـمانځه طريقه (حَنَفِی).. 3

د اختر لـمونځ په چا واجِب دے؟.. 4

د اختر خطبه سُنَّت ده 4

د اختر د لـمانځه وخت.. 4

که د اختر د جَمعې په نِيمه کښې شريک شو نو ......؟ 5

که د اختر لـمونځ ترينه لا ړو نو څه اوکړي؟ 6

د اختر د خُطبے اَحکام 6

د اختر ۲۰ آدابه.. 7

د غټ اختر يو مُستَحَب 9

د "اَللّٰـهُ اَکبَر" د اَته حُروفو په نِسبت د تکبِيرِ تشرِيق ۸ مَدَني ګلونه 9

www.dawateislami.net

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

د اَختر د لـمانځه طريقه (حَنَفِی)

شيطان كه هر څومره ناراستي درولي خو تاسو دا رِساله پوره اولولئ.اِنْ شَآءَاللّٰه عَزَّوَجَلَّ د دے فائِدے به پخپله اووِينئ.

د دُرود شريف فضِيلت

د دواړو جهانو سردار **محمَّدِ مُصطفٰی** صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ارشاد فرمائي: څوک چې په ما باندې د **جُمُعے** په شپه او د **جُمُعے** په ورځ سل ځله دُرُود شريف اولولي، **اللّٰه** تَعَالٰی به د هغه سل حاجتونه پوره كوي اويا د آخِرت او ديرش د دُنيا. (تارِيخِ دِمَشق لِابنِ عَساكر ج٥٤ ص٣٠١ دارالفكر بيروت)

صَلُّوْا عَلَى الْحَبِيْب! صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّد

زړه به ئې ژوندے اوسي

د تاجدارِ مدينه صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عالِيشان دے: چا چې د اخترو په شپه (يعني د وړوکي اختر او د غټ اختر په شپه) د ثواب غوښتلو د پاره قِيام اوكړو (يعني په عِبادت كښې ئې تيره كړه) په هغه ورځ به د هغه زړه نه مري، په كومه ورځ چې به د خلقو زړونه مړه كيږي.

(سُنَنِ اِبنِ ماجه ج٢ ص٣٦٥ حديث١٧٨٢ دارالمعرفة بيروت)

جَنَّت واجِب شي

په يو بل مُقام باندې د حضرتِ سيِّدُنا مُعاذ بِن جَبَل رضی اللہ عنہ نه رِوايت دے، فرمائي: څوک چې **پينځه** شپو کښې شب بيداري اوکړي (يعني په ويښه ئې په عِبادت کښې تيرې کړي) د هغه د پاره جَنَّت **واجِب** شي. د **ذِی الْحِجَّه** شريف اتمه، نهمه او، لَسمه شپه (دغسې درې شپې خو دا شوې) او خلورمه د **عِيدُ الْفِطْر** [يعني د وړوکي اختر] شپه او پينځمه د **شَعبانُ الْمُعَظَّم** پينځلَّسمه شپه (يعني شبِ بَراءت). (اَلتَّرغِيب وَالتَّرهِيب ج۲ ص۹۸ حديث۲)

د اختر لـمانځه له تللو نه مخکښنے سُنَّت

د **حضرتِ** سَيِّدُنا بُرَيده رضی اللہ عنہ نه رِوايت دے چې حُضُورِ اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم به د **عِيدُ الْفِطْر** [يعني وړوکي اختر] په ورځ څه خوړل بيا به ئې لـمانځه د پاره تشريف وړلو او د **عِيدِ اَضْحٰی** [يعني غټ اختر] په ورځ به ئې [څه] نه خوړل تر څو به چې د [اختر د] لـمانځه نه نه وو فارغ شوے. (سُنَن تِرمِذی شريف ج۲ ص۷۰ حديث۵٤۲ دارُ الفِكر بيروت) او د ''بُخاري'' رِوايت د حضرتِ سيِّدُنا اَنَس رضی اللہ عنہ نه دے چې د **عِيدُ الْفِطْر** په ورځ به ئې تشريف نه وړلو تر څو به ئې چې يو څو کجورې نه وې خوړلې او هغه به طاق وې. (بُخاری ج۱ ص۳۲۸ حديث۹۵۳ دار الكتب العِلمية بيروت)

د اختر لـمانځه له د تلَلو راتلَلو سُنَّتونه

د **حضرتِ** سيِّدُنا اَبُوهُرَيره رَضِیَ اللهُ عَنْهُ نه رِوايت دے: تاجدارِ مدينه صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم به اختر له (يعني د اختر لـمانځه له) په يوه لاره تشريف وړلو او په بله لار به ئې بيرته تشريف راوړلو. (سُنَنِ تِرمِذی شريف ج۲ ص۶۹ حديث۵۴۱)

د اختر د لـمانځه طريقه (حَنَفِي)

مخکښې داسې نِيَّت اوکړئ: ”زه نِيَّت کووم دوه رکعاته لـمونځ د عِيدُ الْفِطْر (يا د عِيدُ الْاَضْحٰی)، سره د شپږو زياتو تکبيرونو، د پاره د **الله** تعالٰی، په دې امام پسے“ بيا غوږونو پورې لاسونه پورته کړئ او اَللّٰهُ اَکْبَر اووائے او لاسونه د نامه نه لاندې اوتړئ او **ثناء** اولولئ. بيا [دويم ځل] غوږونو ته لاسونه پورته کړئ او اَللّٰهُ اَکْبَر اووائے او لاسونه زوړند کړئ. بيا [دريم ځل] غوږونو ته لاسونه پورته کړئ او اَللّٰهُ اَکْبَر اووائے او لاسونه زوړند کړئ. بيا [څلورم ځل] غوږونو پورې لاسونه پورته کړئ او اَللّٰهُ اَکْبَر اووائے او لاسونه اوتړئ. يعني د وړومبي تکبير نه پس لاس اوتړئ د هغې نه پس ئې په دويم او دريم تکبِير زوړند کړئ او په څلورم تکبِير لاسونه اوتړئ. دا داسې ياد ساتئ چې **کوم ځائے په قِيام کښې د تکبِير نه پس څه لوستل دي هلته لاس تړل دي او چرته چې څه نه دي لوستل هلته لاس زوړندول دي.** بيا دِ اِمام تَعَوُّذ او تَسمِيه په قلاره اووائي او اَلْحَمْدُ او سُورت دِ په جَهُر (يعني اوچت آواز کښې) اووائي، بيا دِ رُکوع اوکړي. په دويم رکعَت کښې دِ مخکښې اَلْحَمْدُ او سُورت په جهُر اووائي بيا دړې ځله غوږونو ته لاس پورته کړئ او [هره ځل] اَللّٰهُ اَکْبَر اولولئ او لاسونه مه تړئ او په

خلورم ځل لاسونه مه پورته کوئ او اَللّٰهُ اَکبَر اووائے او رُکوع ته لاړ شئ او د قاعِدے مطابق لـمونځ مکمل کړئ. د هرو دوو تکبيرونو په مينځ کښې د درې ځله ''سُبحٰنَ الله'' وئيلو په مِقدار خاموشه اودريدل دي.

(بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٨١، دُرِّ مُختار ج٣ ص٦١ وغيره)

د اختر لـمونځ په چا واجِب دے؟

د **اخترو** (يعني د عِيدُالفِطر او عِيدُالاَضحٰی) لـمونځ واجِب دے خو په هر چا نه صرف په هغوئي واجِب دے په چا چې **جُمُعَه** واجِب ده. په **اخترو** کښې نه اذان شته او نه اِقامت. (بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٧٩ مَكتَبَةُ الْمَدِيْنَه باَبُ المدِينه کراچی، دُرِّ مُختار ج٣ ص٥١، دارالمعرفة بيروت)

د اختر خطبه سُنَّت ده

د **اخترو** [لـمونځ] ادا کولو هُم هغه شرطونه دي کوم چې د **جُمُعے** دي، صرف دومره فرق دے چې **جُمُعَه** کښې خُطبه شرط ده او اخترو کښې سُنَّت. د **جُمُعے** خطبه لـمانځه نه **مخکښې** ده او د اخترو [خطبه] لـمانځه نه پس .

(بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٧٩، عالَمگِيرِي ج١ ص١٥٠)

د اختر د لـمانځه وخت

د دې دوارو لـمونځونو وخت د لـمر د سترګي د يوے نيزے د را اوچتيدو نه (يعني د لـمر راختو نه ٢٠ مِنَټه پس) د ضَحوۂ کبرٰی يعني نِصفُ النَّهارِ شرعی [يعني د لـمر د سترګي د سر په برابري د راتلو] پورې دے خو په **عِيدُالفِطر** کښې

ناوخته کول او عِيدُالْاَضْحٰی زر کول مُستَحَب دي. (بَهارِ شريعَت ج۱ ص۷۸۱، دُرِّمُختار ج۳ ص۶۰)

که د اختر د جَمعې په نِيمه کښې شريک شو نو ......؟

که په وړومبي رکعت کښې د اِمام د تکبِيرونو وئيلو نه پس مُقتدي شامِل شو نو هم هغه وخت دِ (د تکبِيرِ تَحريمه نه علاوه نور) درې تکبيرونه اووائي اګر که اِمام قِراءَت شروع کړے وي او صرف درې دِ اووائي اګر که اِمام د درې نه زيات وئيلي وي او که د ده د تکبيرونو پوره کولو نه مخکښې اِمام رُکوع کښې لاړو نو په ولاړه ولاړه دِ ئې نه وائي بلکه اِمام سره دِ رُکوع کښې لاړ شي او رُکوع کښې دِ تکبيرونه اووائي او که [يعني چې دے راغے نو] اِمام په رُکوع کښې وو نو که غالِب ګُمان لري چې اِمام به په رُکوع کښې لاندې کړي نو په ولاړه ولاړه دِ تکبِيرونه اووائي بيا دِ رُکوع ته لاړ شي ګنې [يعني که غالِب ګُمان ئې نه وي نو] اَللّٰهُ اَکبَر دِ اُووائي او رُکوع ته دِ لاړشي او رُکوع کښې دِ تکبيرونه اووائي بيا که ده په رُکوع کښې تکبيرونه نه وو پوره کړي چې اِمام سر پورته کړو نو باقي [تکبيرونه] ساقِط شو (يعني باقي تکبيرونه دِ نه وائي) او که د اِمام د رُکوع نه سر پورته کولو نه پس [په جَمعه کښې] شامِل شو نو تکبِيرونه دِ نه وائي بلکه چې بيا (د اِمام سلام ګرځولو نه پس) خپل (هغه تلې) رَکعت کولو د پاره پاڅي نو هُغه وخت دِ ئې اووائي. او په رُکوع کښې چې د تکبيرونو خبره اوشوه نو په هغې کښې دِ لاسونه نه پورته کوي او

که په دويم رکعت کښې شامِل شو نو د اولني رکعت تکبيرونه دِ اوس نه وائي بلکه چې کله خپل تلي رکعت د پاره اودريږي نو هغه وخت دِ ئي اووائي. د دويم رکعت تکبيرونه که اِمام سره اومومي نو صحيح ده کني د هغې د کولو هُم هغه تفصِيل دے کوم چې د وړومبي رکعت په باره کښې بيان شو.
(بَهارِ شريعَت ج١ ص٧٨٢، دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٤، عالمگِيري ج١ ص١٥١)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

که د اختر لـمونځ ترينه لاړو نو څه اوکړي؟

اِمام [د اختر] لـمونځ اوکړو او کوم يو کس پاتې شو يعني هغه يا خو د سره شامِل شوے نه وو يا شامل شوے خو وو خو د هغه لـمونځ فاسِد [يعني په څه وجه مات] شو، که بل ځائے ئې موندلے شي نو او دِ ئي کړي کني (د جَمعې نه بغير) ئې نه شي کولے. آو، بهتره دا ده چې هغه کس دِ د څاښت څلور رکعاته لـمونځ اوکړي. (دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٧)

د اختر د خُطبے اَحکام

د لـمانځه نه پس دِ اِمام دوه خطبے اوکړي او د **جُمُعے** په خُطبه کښې چې کوم څيزونه سُنَّت دي هغه په دې کښې هُم سُنَّت دي او کوم چې په هغې کښې مکروه دي هغه په دې کښې هم مکروه دي. صرف په دوه خبرو کښې فرق دے يو دا چې د **جُمُعے** د وړومبۍ خُطبے نه مخکښې د خطيب ناسته سُنَّت وه او په دې کښې نه کښيناستل سُنَّت دي. بله دا چې په دې کښې د

ورومبئ خُطبے نه مخکښې نهه ځله او د دويمې نه مخکښې ووه ځله او د مِنبر نه د کوزيدو نه مخکښې ١٤ ځله اَللّٰهُ اَکبَر وئيل سُنَّت دي او په جُمُعَه کښې دا نشته. (بَهارِ شرِيعَت ج١ ص ٧٨٣، دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٧، عالمگِيري ج١ ص ١٥٠)

د اختر ٢٠ آدابه

په اختر کښې دا کارونه مُستَحِب دي:

❖ وِيښته کټ کول (خو زُلفے جوړوئ، انګريزي وِيښته نه) ❖ نُوکان کټ کول ❖ غُسل کول ❖ مِسواک کول (دا د هغې نه علاوه دے کوم چې اودس کښې کوي) ❖ ښے جامے اغوستل، که نوې وي نو نوې ګنې وِينځلې شوي ❖ خوشبو لګول ❖ ګوتئ په ګوته کول (چې کله هم ګوتئ اچوئ نو د دې خبرې خيال ساتئ چې خلور نيمو ماشو نه د کم وزن د سپينو زرو صرف يوه ګوتئ اچوئ. د يوے نه زياتې مه اچوئ او په هغه يوه ګوتئ کښې هم چې غمے صرف يو وي، د يو نه زيات غمي چې پکښې نه وي، بغير د غمي نه هم مه اچوئ، د غمي د وزن هيڅ قيد نشته. د سپينو زرو ځلے يا د سپينو زرو د بيان کړي وزن وغيره نه علاوه د هر يو قِسم اُوسپني [يعني د سرو زور، تانبے، پيتلو وغيره] ګوتئ يا ځلے وغيره نارينه نه شي اچولے) ❖ د سحر لـمونځ د محلّے په جُمات کښې کول ❖ د عِيدُ الْفِطْر (يعني د وړوکي اختر) د لـمانځه د پاره تللو نه مخکښې يو څو کجورې خوړل، درې، پينځه، ووه، يا زياتې کمې، چې طاق وي. که کجورې نه وي نو بل څه خوږ څيز اوخورئ. که لـمانځه نه مخکښې ئې هيڅ هم اونه خوړل نو ګناه نه ده خو که د ماسخُتنه پورې ئې څه اونه خوړل نو عِتاب (يعني ملامتيا) به ورکولے شي .د ❖ اختر لـمونځ په

عِيدګاه کښې ادا کول ❖ عِيدګاه ته پيده تلل ❖ په سوَرلئ باندې هم تللو کښې باک نشته خو چې څوک په پيده تللو قدرت لري د هغه د پاره پيده تلل غوَره دي او بيرته راتلو کښې سوَرلئ باندې راتلو کښې باک نشته ❖ د اختر د لـمانځه د پاره په يوه لاره تلل او په بله لار بيرته راتلل ❖ د اختر د لـمانځه نه مخکښې صَدَقۀِ فِطر ادا کول (غوره خو هُم دا دي خو که د اختر د لـمانځه نه مخکښې ئي ادا نه کړے شئ نو د لـمانځه نه پس ئي ادا کړئ) ❖ خوشحالي ښکاره کول ❖ په کثرت سره صَدَقه کول ❖ عيدګاه [يا جُمات ته يعني د اختر لـمانځه] له په اِطمِينان او وقار او د نظر ښکته ساتلو سره تلل ❖ خپل مينځ کښې مبارکي ورکول ❖ د اختر د لـمانځه نه پس مصافَحه (يعني يو بل له لاس ورکول) او مُعانَقه (يعني غاړه ورکول) څنګه چې عام طور مسلمانانو کښې رواج دے دا بهتر دي ځکه چې په دې کښې خوشحالي ښکاره کول دي. خو ښکلي اَمرد [يعني بے ګيرې هلک] له غاړه ورکول مَحَلِّ فِتنه [يعني د فَساد انديښنه لرونکے کار] دے ❖ د عِيدُالْفِطْر (يعني د وړوکي اختر) لـمانځه له تللو وخت کښې دِ په لاره په قلاره تکبِير وائي او د عِيدُالْاَضْحٰی (يعني د غټ اختر) لـمانځه له تللو وخت کښې دِ په لاره په اوچت آواز کښې تکبِير وائي. تکبِير دا دے:

اَللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْد

ترجَمه: الله تعالىٰ د ټولو نه لوئي دے، الله تعالىٰ د ټولو نه لوئي دے، د الله تعالىٰ نه سِوا هيڅ خوک د عبادت لائق نشته او الله تعالىٰ د ټولو نه لوئي دے، الله تعالىٰ د ټولو نه لوئي دے، او صرف د الله تعالىٰ د پاره ټول ثناء صِفات دي.

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص ۷۷۹ نه ۷۸۱، عالَمگِيري ج۱ ص ۱۴۹، ۱۵۰ وغيره)

د غټ اختر يو مُستَحَب

عِيدُ الْاَضْحٰی (يعني غټ اختر) په ټولو اَحکامو کښې د عِيدُ الْفِطْر (يعني وړوکي اختر) په شان دے. صرف بعضو خبرو کښې فرق دے، مَثَلًا په دې (يعني غټ اختر) کښې **مُستَحَب** دا دي چې [د اختر] د لـمانځه نه **مخکښې** هيڅ اونه خوري که قُرباني کوي او که نه او که څه ئې اوخوړل نو کراهَت هُم نشته. (عالَمگِيري ج۱ ص۱۵۲ دارُالفِکر بيروت)

د "اَللّٰـهُ اَکبَر" د اَته حُروفو په نِسبت د تکبِيرِ تشرِيق ۸ مَدَني ګلونه

❖ د نهم ذُوالحِجَّةِ الحَرام د سحر [د لـمانځه] نه د ديارلسم د مازديګره پورې د پينځه واړه وختونو فرض لـمونځونه چې په جُمات کښې د مُستَحَب جَمعې سره ادا شو په هغې کښې [د سلام ګرځولو نه فوراً پس] يو ځل تکبِير وئيل واجِب دي او درې ځله اَفضل [يعني غوره دي]، دے ته تَکبِيرِ تَشرِيق وائي. او هغه دا دے:

اَللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ وَلِلّٰهِ الحَمْدُ

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص ۷۷۹ نه ۷۸۵، تنوِيرُ الاَبصار ج۳ ص۷۱)

❖ **تکبیرِ تشرِیق سلام ګرځولو نه پس فوراً وئیل واجِب دي.** یعني تر څو ئې چې داسې فِعل [یعني کار] نه وي کړے چې د لـمانځه بِنا [یعني جاري ساتل] پرې نه شي کولے مَثَلًا که جُمات نه بهر شو یا ئې قصداً اودس مات کړو یا ئې که په هیره هُم خبره اوکړه نو تکبِیر ساقِط شو [یعني د تکبیر د وئیلو موقع لاړه] او که بے اِراده ئې اودس مات شو نو بیا دِ [تکبِیر] اووائي .
(دُرِّمُختار وَ رَدُّالمُحتار ج۳ ص۷۳ دارُالمَعرِفة بیروت)

❖ **تکبِیرِ تشرِیق** په هغه واجِب دے څوک چې ښار کښې **مُقِیم**[1] وي یا چې څوک د هُغه مُقِیم اِقتِدا [یعني په هغه پسے لـمونځ] اوکړي. هغه اِقتِدا کولو والا که مسافر وي او که د کلي اوسیدونکے وي. او که د هغه اِقتِدا اونکړي نو په هغوئي (یعني په مسافر یا د کلي په اوسیدونکي [تکبیرِ تشریق وئیل]) واجِب نه دي. (دُرِّمُختار ج۳ ص۷٤)

❖ مُقِیم که د مسافِر اِقتِدا اوکړه نو په مُقِیم باندې [تکبیرِ تشریق وئیل] واجِب دي اګر چې په هغه مسافر اِمام باندې واجب نه دي. (دُرِّمُختار وَرَدُّ المُحتار ج۳ ص۷٤)

❖ نفلو، سُنَّتو او وِترو نه پس تکبِیر واجِب نه دے. (بَهارِ شرِیعَت ج۱ ص۷۸۵. رَدُّالمُحتَار ج۳ ص۷۳)

❖ د **جُمعے** [د لـمانځه] نه پس واجِب دے او د (غتې) اختر د لـمانځه نه پس دِ ئې هُم وائي. (اَیضاً)

[1] مُقِیم هُغه دے څوک چه په یو ځائے کښے د پینځلَّسو یا زیاتو شپو تیرولو نِیَّت اوکړي.

❖ په **مَسبُوق** (يعني د چا نه چې يو يا زيات ركعاتونه تلي وي په هغه) باندې تكبير واجِب دے خو چې كله خپل سلام اوگرځوي هغه وخت دِ ئې اووائي. (رَدُّالْمُحتَار ج٣ص٧٦)

❖ په **مُنفَرِد** (يعني يواځې لـمونځ كولو والا) باندې واجِب نه دے (اَلجَوهَرَةُالنَّيِّرة ص١٢٢) خو اُو دِ ئې وائي ځكه چې د **صاحِبَينو** (يعني د اِمام اَبُو يُوسُف او اِمام مُحَمّد رَحِمَهُمَااللّٰهُ) په نِزد په هغه هُم واجِب دے. (بَهارِ شرِيعَت ج١ص ٧٨٦)

(د اَختر د فضائِلو وغيره د تفصِيلي معلوماتو د پاره د فيضانِ سُنَّت د باب ”فيضانِ رَمَضان“ نه فيضانِ عِيدُ الْفِطْر اولولئ)

اے زمونږه خوږه اللّٰه عَزَّوَجَلَّ مونږ ته د اختر مُبارک خوشحالئ د سُنَّت مطابق د كولو توفِيق راكړې. او مونږ ته د حج مُبارک كولو او د مدينے مُنَوَّرے او د مدينے د تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم د ديدار كولو حقيقي اختر بيا بيا رانصيب كړې. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

تری جبکہ دید ہوگی جبھی میری عید ہوگی
مرے خواب میں تم آنا مَدَنی مدینے والے

زما به هله غټ اختر وي، چې ديدار اوكړمه ستاسو
زما په خوب كښې تشريف راوړئ، مَدَني خوږه سرداره

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّد

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نيك او مونځ گزاره جوړيدو دَ پاره

هر زيارت د ماښام د مانځه نه پس ستاسو په ځائ کښې کيدونکي د **دعوتِ اِسلامي** د سُنَّتو نه ډکه هفته واره اجتِماع کښې د رِضائے اِلٰهي د پاره د ښو ښو نِيَّتونو سره ټوله شپه تيروئ ۞ د سُنَّتو د تربِيَّت د پاره په **مَدَني قافِلو** کښې د عاشِقانِ رسُول سره هره مياشت د درې ورځو سفر او ۞ هره ورځ د "**فِکرِ مَدينه**" په ذرِيعه د **مَدَني اِنعاماتو** رِساله ډکوئ او د هرې مَدَني مياشتې په وړومبي تاريخ ئې د خپل ځائ [د دعوتِ اسلامي] ذِمَّه دار ته د جَمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنيا دَ خلقو دَ اِصلاح کوشش کول دي." اِنْ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ دَ خپل ځان دَ اِصلاح دَ پاره په "**مَدَني اِنعاماتو**" عمل او د ټولې دُنيا دَ خلقو دَ اِصلاح دَ کوشش کولو دَ پاره په "**مَدَني قافِلو**" کښې سَفَر کول دي. اِنْ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ

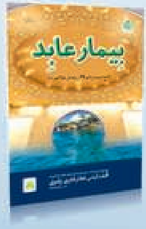

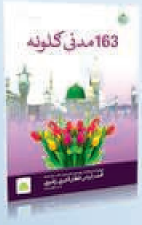

www.dawateislami.net

MC 1286

فيضانِ مدينه محلّه سوداگران زړه سبزي منډئ، بابُ المدينه (کراچئ)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net